

i avèrge tant la gnàpa
la par la sia 'n arnai
che vöi sgolar lontan
par delibrarse come al vent
de tramontana

e salta fôr de colp
come brentana a scarmenon
en nugol de paròle dite 'n ponta
sonade enfioramade
che fa balar sui cospi

se i vardes fis 'n de i òci
l'è fals qoel sò parlar
caïe che àuta sol par far féstidi
fintant che gh'è careghe
sota 'l cul

e i ciacera de bi de bò e de ba
contandone
doman sarà serén
ma sora 'l ciel tonégia
sorisi palesadi e pò i fa denti

parole piene sol de bòne man
penséri che par
fiori che 'mpitùra
promese sora 'l vent e paze 'n tèra
cargando sota 'l tàolo 'l s'ciòp a bala

e i sèguta a contarne 'l bèn che i fa
disèndone l'amor che i mòla fòr
e i rivi de parole i cròda
'n tèra
lasando 'n brut odor sul salesà

finis la festa e i và
par le sò strade
lasandone chi soi come marùgoi
le luci le se smòrza e sen chi 'n doi
solienti a netar su

'l sò gomitàr

Giuliano